

Arrest

nr. 193 231 van 5 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, soennitisch Pashtun. U bent geboren in 1365 of 1366 (i.e. 1986 of 1987) in Sanghar Khel, Maidan Wardak.

Toen u zestien jaar oud was, stopte u met school, en ging u naar Iran. Dit was in het jaar 1382, 1383 of 1384 (i.e. 2003,2004 of 2005). U besloot naar Iran te gaan omdat zich door de aanwezigheid van de Taliban niet goed voelde in de regio, en omdat u een onafhankelijk leven wou leiden. In Iran werkte u illegaal in de bouw. In 1390 (i.e. 2011) werd u hiervoor gearresteerd, in 1394 (i.e. 2015) werd u hier

nogmaals voor gearresteerd, en gedeporteerd naar Afghanistan, namelijk naar Herat. Na uw deportatie verbleef u een maand in Herat.

Uw vader werkte als ontminner voor de organisaties Sterling, Halo Trust en Ronco. Uw broer X werkt momenteel ook voor de organisatie Sterling. Tijdens een ontminningsopdracht werd uw vader gedood door een mijn die geplaatst werd door de Taliban. Dit gebeurde in Sanbula 1390 (i.e. 20 september 2011). U vreest dat u gezocht zou worden door de Taliban, omdat ze zouden denken dat u uw vader zou willen wreken.

Hierdoor besloot u in november 2015 om Afghanistan te verlaten. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Kroatië, Oostenrijk, en Duitsland door naar België. Na een reis van 20 of 25 dagen kwam u aan in België op 1 december 2015. U vroeg asiel aan op 18 december 2015.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: in gekopieerde vorm werkbades van uw vader, foto's van het werk van uw vader en broer, de overlijdensakte van uw vader, het curriculum vitae van uw vader, documenten in verband met het werk van uw broer, document van opleiding ontminning van uw vader van 2010, een document van een opleiding ontminning van uw vader in 1997, een document dat de job van uw broer bij Janus Global Operations bevestigt, een document dat de job van uw broer bij Asia Security Group bevestigt, een certificaat op naam van uw vader van DynCorp International, een document over het werk van uw broer van het Ministry of Rural Rehabilitation and Development, een verklaring van getuigen over het huwelijk van uw vader en zijn erfgenamen na zijn dood, een rapport over de mijnexplosie waarbij uw vader omkwam, de taskara van uw zus Fatima, de taskara van uw zus S.(...)de taskara van uw zus S.(...)de taskara van uw broer H.(...), het diploma van uw vader, de taskara van uw moeder, de taskara van uw zus A.(...), de taskara van uw zus Q.(...), de taskara van uw zus S.(...), en uw eigen taskara.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de problemen die u en uw familie hebben met de Taliban. Zo geeft u tegenstrijdige verklaringen over de manier waarop uw vader om het leven kwam. Bij DVZ stelde u namelijk dat uw vader doodgeschoten werd door de Taliban (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u echter dat uw vader omkwam door de ontploffing van een landmijn (CGVS, p. 21). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over een dergelijke ingrijpende gebeurtenis in uw leven, die het cruciale element uitmaakt van uw voorgehouden vrees, doet de geloofwaardigheid van uw asielerelaas teniet. Het is immers niet aannemelijk dat u die reeds meerderjarig was op het moment dat uw vader overleed, niet zou weten op welke manier uw vader juist om het leven kwam. Verder sprak u over dreigbrieven en dreigtelefoontjes die u en uw broer zouden ontvangen hebben van de Taliban (CGVS, p. 18). Tijdens uw gehoor bij DVZ repte u echter met geen woord over deze feiten (Vragenlijst CGVS). Bovendien legde u wel erg summiere verklaringen af over deze bedreigingen. U kon bijvoorbeeld niet zeggen wat er in dreigbrieven stond, en herinnerde zich enkel de heel vage verwoording dat u zou vermoord worden indien u betrapt zou worden (CGVS, p. 18). Uw verklaring hiervoor was dat u niet kon lezen (CGVS, p. 18). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat u op een ander moment tijdens het gehoor verklaarde dat u tot uw zestien jaar naar school geweest bent en dat u daar leerde schrijven in het Pashtu (CGVS, p. 13-14). Hierdoor kan geen geloof gehecht worden aan de verklaring dat u de dreigbrieven niet kon lezen. Gevraagd wanneer die dreigbrieven verstuurd werden, bleven uw verklaringen ook bijzonder vaag en beperkt. U kon niet duidelijk zeggen wanneer dit begonnen was. U verklaarde namelijk dat dit begon op het moment dat Karzai aan de macht kwam, wanneer de taliban kwam (CGVS, p. 18). Deze verklaring houdt echter weinig steek, gezien u hier twee uiteenlopende periodes aanhaalt. De taliban kwamen namelijk reeds in 1996 aan de macht, terwijl Karzai pas jaren later, in 2004 president werd. Hierdoor toont u aan dat u allerm minst in staat bent een duidelijk begin van deze feiten aan te geven. Ook kan u helemaal niet zeggen wanneer u of uw familie de laatste dreigbrief zou ontvangen hebben, terwijl u wel weet dat uw broer momenteel geen brieven meer krijgt van de taliban (CGVS, p. 19). Het feit dat u wel weet dat uw broer geen brieven meer krijgt, maar helemaal niet weet wanneer de laatste brief dan zou aangekomen zijn, doet wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar de reden waarom uw broer geen

dreigbrieven meer krijgt, stelt u dat dit is omdat ze niet weten waar u en uw broer zich bevinden (CGVS, p. 19). Ook deze verklaring houdt geen steek, gezien de Taliban ook daarvoor niet wisten waar u of uw broer waren, en ze de dreigbrieven gewoon aan de voordeur van uw ouderlijke huis legden (CGVS, p. 19). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u soms wel naar huis kwam tijdens uw verblijf in Iran (CGVS, p. 19). Later verklaarde u echter dat deze bezoeken volkomen geheim waren (CGVS, p.20). Indien dit zo is, is het niet aannemelijk dat u enkel dan dreigbrieven zou krijgen omdat de Taliban wist dat u toen thuis was, gezien u later zelf zegt dat dit geheime bezoeken waren. Mocht u bovendien een gegronde vrees hebben voor vergeldingen van de Taliban in uw thuisdorp, is het niet aannemelijk dat u überhaupt nog bezoeken zou plegen aan dit dorp, zelfs in het geheim. Omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook sterk aangetast.

Bovendien gaf u tegenstrijdige verklaringen over de persoon die u opbelde nadat u gedeporteerd werd naar Herat, en die u toen aanspoorde om niet terug te keren naar uw geboortedorp en Afghanistan te verlaten. Zo stelde u bij DVZ dat deze persoon uw moeder was (Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS stelde dat dit u toen met uw broer belde (CGVS, p. 4). Na confrontatie stelde u enkel dit nooit gezegd te hebben bij DVZ (CGVS, p. 23). Het louter ontkennen van een eerder afgelegde verklaring is echter geen afdoende verklaring voor het voorkomen van tegenstrijdigheden. Ook over de periode dat u in Herat verbleven hebt, gaf u tegenstrijdige verklaringen. U stelde namelijk bij DVZ dat u een jaar in Herat verbleven had (Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS verklaarde daar slechts een maand verbleven te hebben (CGVS, p. 16). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, ging u opnieuw over tot het louter ontkennen van uw verklaringen bij DVZ, wat zoals hierboven reeds geformuleerd wordt niet gezien kan worden als een afdoende verklaring. Ook deze elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling.

Daarenboven werden maar liefst vier verschillende facebookprofielen met uw naam en profielfoto waarop u duidelijk herkenbaar bent gevonden. Deze profielen geven steeds een andere herkomst weer, Maidan Wardak, Kabul, Istanbul, Brussel (zie blauwe map, document 9). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u verbleven heeft in Maidan Wardak, Istanbul en Brussel, is het aannemelijk dat u ook ooit in Kabul verbleven heeft. Wanneer u geconfronteerd werd met uw facebookprofiel waar u als verblijfplaats Kabul heeft aangeduid, gaf u bovendien toe dat dit uw profiel is (CGVS, p. 8). Op dit profiel geeft u zelfs aan naar de universiteit geweest te zijn in Kabul. Omwille van dit profiel heeft het CGVS dan ook sterke vermoedens, dat u niet enkel een netwerk heeft in Kabul, maar daar zelf ook ooit verbleven heeft en dus niet de waarheid vertelde over alle plaatsen waar u ooit verbleven heeft. Hiermee geconfronteerd stelde u dat hier niks over kan zeggen omdat u niet eens weet wat op dit profiel staat, en dat u niet zelf comments schrijft, maar dat dit door uw vrienden gedaan wordt (CGVS, p. 8-9). Hierna zegt u echter wel het alfabet te kunnen, waardoor u wel zou kunnen weten dat u een profiel heeft uit Kabul (CGVS, p. 8-9). U probeert het bestaan van dit profiel uit Kabul ook uit te leggen door te stellen dat dit gemaakt is door een vriend, S.(...)B.(...), en dat de facebookprofielen die hij aanmaakt gekoppeld worden aan zijn gmailaccount, waardoor er Kabul zou staan op uw profiel (CGVS, p. 8-9). Ook deze verklaring houdt geen steek, gezien u verklaarde dat dezelfde vriend al uw profielen gemaakt heeft, en deze niet allemaal Kabul aangeven als plaats van herkomst. Bovendien vond het CGVS ook het profiel van S.(...)zelf terug, en blijkt hij volgens zijn profiel zelf niet eens afkomstig te zijn van Kabul maar van de provincie Logar (zie blauwe map, document 10).

Ook bij DVZ legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen. Daar vertelde u namelijk dat u drie jaar in Iran verbleven had (Verklaring DVZ, vraag 10), terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde daar meer dan tien jaar verbleven te hebben, namelijk vanaf 2003 tot aan uw deportatie naar Afghanistan in 2015. Het feit dat u bedrieglijke en verklaringen aflegt over alle plaatsen waar u verbleven heeft, tast ten eerste uw algemene geloofwaardigheid aan. Bovendien belemmert u het CGVS om een goede inschatting van uw vrees te maken.

Ook blijkt uit uw gehoor bij het CGVS dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw opleidingsniveau. Zo valt ten eerste op dat u uit een hoogopgeleide familie komt. Uw schoonbroer werkt bij het National Directorate of Security (NDS) (CGVS, p. 6), uw vader en broer zijn ingenieur en uw grootvader was leraar (CGVS, p. 7). In dit geval lijkt het dan ook niet aannemelijk dat u ongeschoold zou zijn. Hierop antwoordde u dat u gestopt bent met school omdat u gepest (CGVS, p. 7). Dit is echter geen afdoende verklaring, gezien u hierover later een tegenstrijdige verklaring geeft, namelijk dat u gestopt bent omdat de directeur u sloeg (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalde u gewoon dat u problemen had met directeur. U slaagt er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p. 13). Tijdens uw gehoor duiken verder verschillende elementen op die wijzen op een hogere scholingsgraad dan door u aangegeven. Zo geeft u bijvoorbeeld spontaan uitleg over Dr. Najibullah en de mujahedeën

(CGVS, p. 4), en antwoordt u op een bepaald moment zelfs voordat de tolk de vraag voor u vertaalde (CGVS, p. 10). Dit wijst er dan ook dat u ooit Engels geleerd moet hebben. U probeert dit te verklaren door te stellen dat u in het opvangcentrum enkele simpele woordjes geleerd heeft zoals "hallo" en "bedankt" (CGVS, p. 10). Gezien de desbetreffende vraag geen simpele, maar politieke termen bevatte, is deze verklaring weinig overtuigend. Op een bepaald moment verklaart u bovendien zelf tot uw 16 jaar naar school geweest te zijn, en te kunnen schrijven (CGVS, p. 14, p. 8). Ook deze elementen wijzen erop dat u helemaal niet zo laag opgeleid bent als u wilt laten uitschijnen en u dus ook over uw profiel bedrieglijke verklaringen aflegt. Hiermee belemmert u het CGVS een goede inschatting van uw vrees en persoonlijke situatie te maken. Ook uw algemene geloofwaardigheid wordt verder op de helling gezet.

Tot slot stelde u ook een vrees te koesteren ten opzichte van Hezb-islami (CGVS, p. 23). U slaagt er echter niet in om tijdens uw gehoor een persoonlijke vrees voor deze groepering aannemelijk te maken. Gevraagd of u Hezb- Islami vreest, gezien u dit verklaarde bij DVZ (Vragenlijst CGVS, vraag 4), maar hier met geen woord over repte op het CGVS (wat op zich al de door u beweerde vrees al aantast), reageert u enkel met "waarom niet" (CGVS, p. 23). Hiermee geeft u helemaal niet aan waarom u hen persoonlijk zou vrezen. Dat doet opnieuw afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees. Later vertelde u wel dat ze ooit geïnformeerd werden over uw broer, maar geeft u nog steeds geen enkele indicatie van een persoonlijke vrees ten opzichte van Hezb-islami (CGVS, p. 23). Wanneer u meer uitleg gevraagd wordt over de situatie met uw broer en Hezb-islami, ontwijkt u de vraag (CGVS, p. 23). Hierdoor heeft het CGVS ook sterke twijfels over de aannemelijkheid van uw verklaringen rond uw broer en Hezb-islami. Bovendien werd u tijdens het gehoor gewezen op het recente vredesverdrag tussen Hezbislami en de Afghaanse overheid (zie blauwe map, document 7). U stelt hierover echter niks te weten (CGVS, p. 23). Het feit dat u dit niet weet, wijst erop dat u geen moeite doet om de situatie in verband met Hezb-islami in Afghanistan op te volgen. Dit kan echter wel verwacht worden van iemand die een persoonlijke vrees zegt te koesteren ten opzichte van een bepaalde groepering. Bovenstaande elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw zwaar op proef. Al bij al kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering Hezb- Islami te moeten vrezen. Er zijn evenmin redenen om aan te nemen dat u omwille van Hezb-Islami een reëel risico op ernstige schade in de in van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet zou lopen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten en die van uw familie kunnen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst, en die van uw familie ondersteunen. Deze elementen staan hier niet ter discussie. U legde ook documenten in verband met het werk van uw vader en broer voor. Ook deze elementen staan hier niet ter discussie. Verder legde u de overlijdensakte van uw vader voor. Dit document kan enkel aantonen dat uw vader overleden is door de explosie van een mijn, maar zegt niks over wie deze mijn geplaatst heeft, en waarom u ook hierdoor zou moeten vrezen om persoonlijk gevisieerd te worden.

Zelfs mocht er geloof gehecht worden aan uw voorgehouden problemen, quid non, is het CGVS ervan overtuigd dat er voor u een redelijk intern vluchtalternatief voorhanden is.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen “high profile” doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun

woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande jongeman bent, die tot zijn zestien jaar naar school geweest is (CGVS, p. 13-14). U spreekt de twee landstalen van Afghanistan (CGVS, p. 3). Verder blijkt u uit een welgestelde familie te komen. Zo verklaarde u dat uw familie in het bezit is van een eigen huis en gronden, en dat uw moeder zelfs zonder problemen een stuk grond kon wegschenken aan een arme familie, zonder daarvoor iets in ruil te willen (CGVS, p. 5, 12). Uw reis naar Europa werd volledig betaald door uw oom langs vaderszijde, R.(...) (CGVS, p. 18). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u beschikt over een netwerk in Kabul. Uw zus Sajiya woont samen met haar echtgenoot in Kabul (CGVS, p. 6). U verklaarde nog steeds in contact te staan met deze zus. Haar echtgenoot werkt voor het National Security Department, en u verklaarde dat uw zus en haar familie in Kabul goed in hun levensonderhoud kunnen voorzien (CGVS, p. 6). Uw broer, met wie u ook nog in contact staat, wordt op verschillende plaatsen in Afghanistan gestationeerd, maar verblijft tijdens zijn verlof steeds in Kabul. Daar bevindt zich namelijk het hoofkantoor van Sterling, waar hij werkt, en daar verblijven zijn echtgenote, kinderen en schoonfamilie (CGVS, p. 6-7). Ook over hen verklaarde u dat ze welgesteld waren (CGVS, p. 6-7). Gezien u dus een jongeman bent, die op zijn minst een basisopleiding genoten heeft, afkomstig is uit een opgeleide en welgestelde familie, en netwerk heeft in Kabul, kan men ervan uitgaan dat u in staat bent om een duurzaam leven op te bouwen in Kabul. U beaamt zelf dat u in Kabul zou kunnen werken, indien u er geen problemen met de Taliban zou kennen (p. 21). Hierboven blijkt echter al dat de problemen die u en uw familie zouden hebben met de Taliban niet geloofwaardig zijn. Ook aan uw beweerde vrees voor Hezb-Islami kon geen geloof gehecht worden.

Geconfronteerd met de mogelijkheid van een hervestiging in de provincie Kabul stelt u dat dit niet mogelijk is omdat uw broer en zus daar elk hun eigen familie hebben en u als alleenstaande man niet bij hun familie kan gaan wonen (CGVS, p. 7). Hierbij moet opgemerkt worden dat u ten eerste niet per se bij hen moet gaan inwonen, maar dat u via uw broer en zus, wel een over een netwerk beschikt dat u ginds kan ondersteunen in de opbouw van een duurzaam leven. Bovendien kan men ervan uitgaan, dat hoewel dit niet de gewoonte is in Afghanistan dat u als alleenstaande man bij hen zou inwonen, een dergelijke oplossing wel kan geboden worden indien een familielid in nood verkeert. Deze opmerking ontkent u zelf ook helemaal niet wanneer deze tijdens het gehoor door de protection officer gemaakt wordt (CGVS, p. 7). U voegt hierna echter wel toe dat dit op zich niet uitmaakt omdat de taliban daar actief is en ze daar iedereen kunnen aanvallen (CGVS, p. 7). Gezien het CGVS in eerste instantie geen geloof hecht aan de problemen die u of uw familie zouden gehad hebben met de taliban, is er geen reden om aan te nemen dat de taliban u persoonlijk zou opzoeken of viseren in Kabul.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om als jongeman alleen naar Iran te reizen om daar te gaan werken en later naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De informatie waar het CGVS zich op baseert is aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend te voldoen en meent bij terugkeer foltering, onmenselijke behandeling of bestraffing te moeten ondergaan.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…)Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de problemen die u en uw familie hebben met de Taliban. Zo geeft u tegenstrijdige verklaringen over de manier waarop

uw vader om het leven kwam. Bij DVZ stelde u namelijk dat uw vader doodgeschoten werd door de Taliban (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u echter dat uw vader omkwam door de ontploffing van een landmijn (CGVS, p. 21). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over een dermate ingrijpende gebeurtenis in uw leven, die het cruciale element uitmaakt van uw voorgehouden vrees, doet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas teniet. Het is immers niet aannemelijk dat u die reeds meerderjarig was op het moment dat uw vader overleed, niet zou weten op welke manier uw vader juist om het leven kwam. Verder sprak u over dreigbrieven en dreigtelefoontjes die u en uw broer zouden ontvangen hebben van de Taliban (CGVS, p. 18). Tijdens uw gehoor bij DVZ repte u echter met geen woord over deze feiten (Vragenlijst CGVS). Bovendien legde u wel erg summiere verklaringen af over deze bedreigingen. U kon bijvoorbeeld niet zeggen wat er in dreigbrieven stond, en herinnerde zich enkel de heel vage verwoording dat u zou vermoord worden indien u betrapt zou worden (CGVS, p. 18). Uw verklaring hiervoor was dat u niet kon lezen (CGVS, p. 18). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat u op een ander moment tijdens het gehoor verklaarde dat u tot uw zestien jaar naar school geweest bent en dat u daar leerde schrijven in het Pashtu (CGVS, p. 13-14). Hierdoor kan geen geloof gehecht worden aan de verklaring dat u de dreigbrieven niet kon lezen. Gevraagd wanneer die dreigbrieven verstuurd werden, bleven uw verklaringen ook bijzonder vaag en beperkt. U kon niet duidelijk zeggen wanneer dit begonnen was. U verklaarde namelijk dat dit begon op het moment dat Karzai aan de macht kwam, wanneer de taliban kwam (CGVS, p. 18). Deze verklaring houdt echter weinig steek, gezien u hier twee uiteenlopende periodes aanhaalt. De taliban kwamen namelijk reeds in 1996 aan de macht, terwijl Karzai pas jaren later, in 2004 president werd. Hierdoor toont u aan dat u allerminst in staat bent een duidelijk begin van deze feiten aan te geven. Ook kan u helemaal niet zeggen wanneer u of uw familie de laatste dreigbrief zou ontvangen hebben, terwijl u wel weet dat uw broer momenteel geen brieven meer krijgt van de taliban (CGVS, p. 19). Het feit dat u wel weet dat uw broer geen brieven meer krijgt, maar helemaal niet weet wanneer de laatste brief dan zou aangekomen zijn, doet wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar de reden waarom uw broer geen dreigbrieven meer krijgt, stelt u dat dit is omdat ze niet weten waar u en uw broer zich bevinden (CGVS, p. 19). Ook deze verklaring houdt geen steek, gezien de Taliban ook daarvoor niet wisten waar u of uw broer waren, en ze de dreigbrieven gewoon aan de voordeur van uw ouderlijke huis legden (CGVS, p. 19). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u soms wel naar huis kwam tijdens uw verblijf in Iran (CGVS, p. 19). Later verklaarde u echter dat deze bezoeken volkomen geheim waren (CGVS, p.20). Indien dit zo is, is het niet aannemelijk dat u enkel dan dreigbrieven zou krijgen omdat de Taliban wist dat u toen thuis was, gezien u later zelf zegt dat dit geheime bezoeken waren. Mocht u bovendien een gegronde vrees hebben voor vergeldingen van de taliban in uw thuisdorp, is het niet aannemelijk dat u überhaupt nog bezoeken zou plegen aan dit dorp, zelfs in het geheim. Omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook sterk aangetast.

Bovendien gaf u tegenstrijdige verklaringen over de persoon die u opbelde nadat u gedeporteerd werd naar Herat, en die u toen aanspoorde om niet terug te keren naar uw geboortedorp en Afghanistan te verlaten. Zo stelde u bij DVZ dat deze persoon uw moeder was (Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS stelde dat dit u toen met uw broer belde (CGVS, p. 4). Na confrontatie stelde u enkel dit nooit gezegd te hebben bij DVZ (CGVS, p. 23). Het louter ontkennen van een eerder afgelegde verklaring is echter geen afdoende verklaring voor het voorkomen van tegenstrijdigheden. Ook over de periode dat u in Herat verbleven hebt, gaf u tegenstrijdige verklaringen. U stelde namelijk bij DVZ dat u een jaar in Herat verbleven had (Vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u bij het CGVS verklaarde daar slechts een maand verbleven te hebben (CGVS, p. 16). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, ging u opnieuw over tot het louter ontkennen van uw verklaringen bij DVZ, wat zoals hierboven reeds geformuleerd wordt niet gezien kan worden als een afdoende verklaring. Ook deze elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling.

Daarenboven werden maar liefst vier verschillende facebookprofielen met uw naam en profielfoto waarop u duidelijk herkenbaar bent gevonden. Deze profielen geven steeds een andere herkomst weer, Maidan Wardak, Kabul, Istanbul, Brussel (zie blauwe map, document 9). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u verbleven heeft in Maidan Wardak, Istanbul en Brussel, is het aannemelijk dat u ook ooit in Kabul verbleven heeft. Wanneer u geconfronteerd werd met uw facebookprofiel waar u als verblijfplaats Kabul heeft aangeduid, gaf u bovendien toe dat dit uw profiel is (CGVS, p. 8). Op dit profiel geeft u zelfs aan naar de universiteit geweest te zijn in Kabul. Omwille van dit profiel heeft het CGVS dan ook sterke vermoedens, dat u niet enkel een netwerk heeft in Kabul, maar daar zelf ook ooit verbleven heeft en dus niet de waarheid vertelde over alle plaatsen waar u ooit verbleven heeft. Hiermee geconfronteerd stelde u dat hier niks over kan zeggen omdat u niet eens weet wat op dit profiel staat, en dat u niet zelf comments schrijft, maar dat dit door uw vrienden gedaan wordt (CGVS, p. 8-9). Hierna zegt u echter wel het alfabet te kunnen, waardoor u wel zou kunnen weten dat u een profiel heeft uit Kabul (CGVS, p. 8-

9). U probeert het bestaan van dit profiel uit Kabul ook uit te leggen door te stellen dat dit gemaakt is door een vriend, S.(...)B.(...), en dat de facebookprofielen die hij aanmaakt gekoppeld worden aan zijn gmailaccount, waardoor er Kabul zou staan op uw profiel (CGVS, p. 8-9). Ook deze verklaring houdt geen steek, gezien u verklaarde dat dezelfde vriend al uw profielen gemaakt heeft, en deze niet allemaal Kabul aangeven als plaats van herkomst. Bovendien vond het CGVS ook het profiel van Safiullah zelf terug, en blijkt hij volgens zijn profiel zelf niet eens afkomstig te zijn van Kabul maar van de provincie Logar (zie blauwe map, document 10).

Ook bij DVZ legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen. Daar vertelde u namelijk dat u drie jaar in Iran verbleven had (Verklaring DVZ, vraag 10), terwijl u tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde daar meer dan tien jaar verbleven te hebben, namelijk vanaf 2003 tot aan uw deportatie naar Afghanistan in 2015. Het feit dat u bedrieglijke en verklaringen aflegt over alle plaatsen waar u verbleven heeft, tast ten eerste uw algemene geloofwaardigheid aan. Bovendien belemmert u het CGVS om een goede inschatting van uw vrees te maken.

Ook blijkt uit uw gehoor bij het CGVS dat u bedrieglijke verklaringen aflegt over uw opleidingsniveau. Zo valt ten eerste op dat u uit een hoogopgeleide familie komt. Uw schoonbroer werkt bij het National Directorate of Security (NDS) (CGVS, p. 6), uw vader en broer zijn ingenieur en uw grootvader was leraar (CGVS, p. 7). In dit geval lijkt het dan ook niet aannemelijk dat u ongeschoold zou zijn. Hierop antwoordde u dat u gestopt bent met school omdat u gepest (CGVS, p. 7). Dit is echter geen afdoende verklaring, gezien u hierover later een tegenstrijdige verklaring geeft, namelijk dat u gestopt bent omdat de directeur u sloeg (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalde u gewoon dat u problemen had met directeur. U slaagt er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p. 13). Tijdens uw gehoor duiken verder verschillende elementen op die wijzen op een hogere scholingsgraad dan door u aangegeven. Zo geeft u bijvoorbeeld spontaan uitleg over Dr. Najibullah en de mujahedeem (CGVS, p. 4), en antwoordt u op een bepaald moment zelfs voordat de tolk de vraag voor u vertaalde (CGVS, p. 10). Dit wijst er dan ook dat u ooit Engels geleerd moet hebben. U probeert dit te verklaren door te stellen dat u in het opvangcentrum enkele simpele woordjes geleerd heeft zoals "hallo" en "bedankt" (CGVS, p. 10). Gezien de desbetreffende vraag geen simpele, maar politieke termen bevatte, is deze verklaring weinig overtuigend. Op een bepaald moment verklaart u bovendien zelf tot uw 16 jaar naar school geweest te zijn, en te kunnen schrijven (CGVS, p. 14, p. 8). Ook deze elementen wijzen erop dat u helemaal niet zo laag opgeleid bent als u wilt laten uitschijnen en u dus ook over uw profiel bedrieglijke verklaringen aflegt. Hiermee belemmert u het CGVS een goede inschatting van uw vrees en persoonlijke situatie te maken. Ook uw algemene geloofwaardigheid wordt verder op de helling gezet.

Tot slot stelde u ook een vrees te koesteren ten opzichte van Hezb-islami (CGVS, p. 23). U slaagt er echter niet in om tijdens uw gehoor een persoonlijke vrees voor deze groepering aannemelijk te maken. Gevraagd of u Hezb- Islami vreest, gezien u dit verklaarde bij DVZ (Vragenlijst CGVS, vraag 4), maar hier met geen woord over repte op het CGVS (wat op zich al de door u beweerde vrees al aantast), reageert u enkel met "waarom niet" (CGVS, p. 23). Hiermee geeft u helemaal niet aan waarom u hen persoonlijk zou vrezen. Dat doet opnieuw afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees. Later vertelde u wel dat ze ooit geïnformeerd werden over uw broer, maar geeft u nog steeds geen enkele indicatie van een persoonlijke vrees ten opzichte van Hezb-islami (CGVS, p. 23). Wanneer u meer uitleg gevraagd wordt over de situatie met uw broer en Hezb-islami, ontwijkt u de vraag (CGVS, p. 23). Hierdoor heeft het CGVS ook sterke twijfels over de aannemelijkheid van uw verklaringen rond uw broer en Hezb-islami. Bovendien werd u tijdens het gehoor gewezen op het recente vredesverdrag tussen Hezbislami en de Afghaanse overheid (zie blauwe map, document 7). U stelt hierover echter niks te weten (CGVS, p. 23). Het feit dat u dit niet weet, wijst erop dat u geen moeite doet om de situatie in verband met Hezb-islami in Afghanistan op te volgen. Dit kan echter wel verwacht worden van iemand die een persoonlijke vrees zegt te koesteren ten opzichte van een bepaalde groepering. Bovenstaande elementen stellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw zwaar op proef. Al bij al kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering Hezb- Islami te moeten vrezen. Er zijn evenmin redenen om aan te nemen dat u omwille van Hezb-Islami een reëel risico op ernstige schade in de in van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet zou lopen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten en die van uw familie kunnen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en oorspronkelijke herkomst, en die van uw familie ondersteunen. Deze elementen staan hier niet ter discussie. U legde ook documenten in verband met het werk van uw vader en broer voor. Ook deze elementen staan hier niet ter discussie. Verder legde u de overlijdensakte van uw vader voor.

Dit document kan enkel aantonen dat uw vader overleden is door de explosie van een mijn, maar zegt niks over wie deze mijn geplaatst heeft, en waarom u ook hierdoor zou moeten vrezen om persoonlijk gevisieerd te worden(...)".

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker vangt zijn uiteenzetting aan met een algemeen betoog over de hoedanigheid van 'vluchteling' in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève. Een dergelijk algemeen betoog en de stelling dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend kan geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane concrete vaststellingen op grond waarvan verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

De enkele stelling dat zijn verhaal waarheidsgetrouw is en "*zo maar niet kan worden weggewuifd zonder een onderbouwde motivering*", weerlegt de op basis van zijn verklaringen gedane pertinente vaststellingen niet. Verzoeker geeft niet te kennen op welke wijze de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd zou zijn, noch wordt aangetoond dat zijn verklaringen niet op objectieve gronden werden ondermijnd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kaboel te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit informatie gevoegd bij het administratief dossier (EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan. Security Situation*" van november 2016 en COI Focus "*Afghanistan. Burgerluchtvaart in Afghanistan*" van 25 januari 2016) blijkt dat Kabul op een veilige manier toegankelijk is via haar internationale luchthaven, die op regelmatige basis wordt aangedaan door passagiersvliegtuigen.

Wat betreft de veiligheidssituatie in de stad Kabul, blijkt uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan. Security Situation*" van november 2016, gevoegd bij het administratief dossier), dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke 'compounds', en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile"

doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk 'collateral damage' onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij brengt per aanvullende nota van 13 september 2017 de COI Focus "Afghanistan. Security situation in Kabul city" van 6 juni 2017 bij. Uit deze recente informatie blijkt niet dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul in die zin gewijzigd is dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers aldaar geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij die afbreuk vermag te doen aan bovenstaande analyse. Hij stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan niet gunstig is, maar dit volstaat niet om afbreuk te doen aan voormelde veiligheidsanalyse met betrekking tot de hoofdstad Kabul.

De Raad meent dat rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in Kabul, de hoofdstad van Afghanistan, vestigt.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon gelet op verzoekers verklaringen terecht het volgende stellen:

"(...)Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchteralternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande jongeman bent, die tot zijn zestien jaar naar school geweest is (CGVS, p. 13-14). U spreekt de twee landstalen van Afghanistan (CGVS, p. 3). Verder blijkt u uit een welgestelde familie te komen. Zo verklaarde u dat uw familie in het bezit is van een eigen huis en gronden, en dat uw moeder zelfs zonder problemen een stuk grond kon wegschenken aan een arme familie, zonder daarvoor iets in ruil te willen (CGVS, p. 5, 12). Uw reis naar Europa werd volledig betaald door uw oom langs vaderszijde, R.(...) (CGVS, p. 18). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u beschikt over een netwerk in Kabul. Uw zus S.(...)woont samen met haar echtgenoot in Kabul (CGVS, p. 6). U verklaarde nog steeds in contact te staan met deze zus. Haar echtgenoot werkt voor het National Security Department, en u verklaarde dat uw zus en haar familie in Kabul goed in hun levensonderhoud kunnen voorzien (CGVS, p. 6). Uw broer, met wie u ook nog in contact staat, wordt op verschillende plaatsen in Afghanistan gestationeerd, maar verblijft tijdens zijn verlof steeds in Kabul. Daar bevindt zich namelijk het hoofkantoor van Sterling, waar hij werkt, en daar verblijven zijn echtgenote, kinderen en schoonfamilie (CGVS, p. 6-7). Ook over hen verklaarde u dat ze welgesteld waren (CGVS, p. 6-7). Gezien u dus een jongeman bent, die op zijn minst een basisopleiding genoten heeft, afkomstig is uit een opgeleide en welgestelde familie, en netwerk heeft in Kabul, kan men ervan uitgaan dat u in staat bent om een duurzaam leven op te bouwen in Kabul. U beaamt zelf dat u in Kabul zou kunnen werken, indien u er geen problemen met de Taliban zou kennen (p. 21). Hierboven blijkt echter al dat de problemen die u en uw familie zouden hebben met de Taliban niet geloofwaardig zijn. Ook aan uw beweerde vrees voor Hezb-Islami kon geen geloof gehecht worden.

Geconfronteerd met de mogelijkheid van een hervestiging in de provincie Kabul stelt u dat dit niet mogelijk is omdat uw broer en zus daar elk hun eigen familie hebben en u als alleenstaande man niet bij hun familie kan gaan wonen (CGVS, p. 7). Hierbij moet opgemerkt worden dat u ten eerste niet per se bij hen moet gaan inwonen, maar dat u via uw broer en zus, wel een over een netwerk beschikt dat u ginds kan ondersteunen in de opbouw van een duurzaam leven. Bovendien kan men ervan uitgaan, dat hoewel dit niet de gewoonte is in Afghanistan dat u als alleenstaande man bij hen zou inwonen, een dergelijke oplossing wel kan geboden worden indien een familielid in nood verkeert. Deze opmerking ontkent u zelf ook helemaal niet wanneer deze tijdens het gehoor door de protection officer gemaakt wordt (CGVS, p. 7). U voegt hierna echter wel toe dat dit op zich niet uitmaakt omdat de taliban daar actief is en ze daar iedereen kunnen aanvallen (CGVS, p. 7). Gezien het CGVS in eerste instantie geen geloof hecht aan de problemen die u of uw familie zouden gehad hebben met de taliban, is er geen reden om aan te nemen dat de taliban u persoonlijk zou opzoeken of viseren in Kabul.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om als jongeman alleen naar Iran te reizen om daar te gaan werken en later naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

(...)”.

Het argument dat de verwerende partij niet aantoont op welke wijze verzoeker over een redelijk en veilig vluchtalternatief beschikt gaat voorbij aan de voormelde uitgebreide en pertinente motivering dienaangaande. Verzoeker brengt niets bij teneinde hieraan afbreuk te doen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF